Den er altså tung, sådan en vognstang!

Lene Kragh Rasmussen fra HR, som er ansvarlig for vores indsats for en forbedret mødekultur, er ved at få ondt i armene af at stå og vinke med den berømte vognstang for at få kollegerne med på den kulturelle rejse. Nu må der altså gerne snart komme flere synlige resultater ud af de mange hentydninger og opfordringer.

Tekst **Henrik Højlund**, Kommunikation // Illustration **Jørn Moesgård as**

VÆK MED DE DÅRLIGE MØDEVANER

I forbindelse med sidste års tværorganisatoriske projekt Fokus 2013, hvor vi i EnergiMidt over en bred kam kiggede på måder at gøre tingene mere effektivt på, dannedes en gruppe, som skulle arbejde med mødekulturen i EnergiMidt. Vi ville prøve at se, om vi ved at skabe større opmærksomhed om vigtigheden af at holde gode møder, kunne få gjort op med den megen spildtid og få udryddet nogle af de dårlige vaner.

- Vi vidste godt, at det ville være en smule opad bakke i starten, for vi vil jo gerne rokke med en meget indgroet kultur, fortæller Lene Kragh Rasmussen, som er leder af den projektgruppe, som arbejder med mødekulturen.

- Heldigvis går det i den rigtige retning, men der er stadig masser af plads til forbedringer, siger hun og pointerer, at hun altså ikke er sådan en skrappedulle, der hele tiden går og skælder ud. Og at hendes opfordringer helt klart er ment som kærlige klap til kollegerne for at få sat maksimal fokus på de mange spændende og sjove ting, vi har sat i gang hen over foråret.

NOMINÉR ET MØDE OG STYRK MØDEKULTUREN

Hvis mødekulturaktiviteterne indtil videre er gået din næse forbi, så er det din egen skyld. Plakater med småprovokerende (men kærligt humoristiske) budskaber er sat op i mødelokalerne, alle har fået udlevet en notesblok med gode råd til mødeledere og mødedeltagere, og så kører der en aktivitet på InfoNet, hvor alle kan nominere et møde i en eller flere af fem kategorier. Denne "konkurrence" vil Lene gerne markedsføre lidt ekstra.

- Vi vil gerne have mange flere nomineringer, for vi ved, at der er mange, som har en masse sjove erfaringer fra enten gode møder eller møder, som løb helt af sporet, og de erfaringer fortjener at blive delt med kollegerne. Det er ikke svært at nominere et møde, du skal bare klikke på ikonet på forsiden af InfoNet og så er du i gang, fortæller mødekulturprojektlederen, som tilføjer, at der jo også er lodtrækning om særdeles attraktive præmier blandt både de nominerede og alle dem, som har nomineret møderne.

OS SELV OG DE ANDRE

Arbejdet med mødekulturen tager udgangspunkt i vores egen organisation, hvor vi prøver at ændre nogle (indgroede) vaner, ved for eksempel at fokusere på at starte og slutte til tiden, at sikre at mødedeltagerne er relevante for formålet og at brug af pc og mobiltelefon under møderne afstemmes på forhånd. Det er imidlertid også vigtigt for udviklingen af vores mødekultur, at vi henter inspiration udefra.

- Vi har også holdt øjne og ører åbne, når vi har været ude i samfundet til forskellige eksterne møder, og da vi oplevede, at en af vores samarbejdspartnere i nærområdet faktisk afviklede deres møder på en anderledes og spændende måde, så inviterede vi os selv på besøg hos dem til et indblik i netop deres arbejde med mødekultur. De fortalte meget åbent om deres erfaringer på området og vi fik en masse materiale med hjem – helt klart noget, som vi vil kunne bruge fremadrettet. De håbede naturligvis også at kunne sælge nogle konferencer, så det må vi se på ved en anden lejlighed, fortæller Lene Kragh Rasmussen.

EN FÆLLES OPGAVE

Resten af foråret vil Lene og hendes projektgruppe holde gryden i kog med flere aktiviteter, så der ikke er nogen som helst i EnergiMidt der er i tvivl om, at det er vigtigt at holde gode møder. Kig endelig ind på InfoNet og kom gerne med egne erfaringer – også selv om disse ikke har direkte relation til et konkret møde. Vi samler nemlig på gode mødehistorier og er overbevist om, at vi i fællesskab kan gøre vores mødekultur endnu bedre. I første omgang bare en lille smule.

- Vi gør jo både hinanden og EnergiMidt en stor tjeneste ved at være mere effektive i dagligdagen. Større arbejdsglæde, bedre trivsel - ja fortsæt selv opremsningen af alle de positive resultater vi kan opnå, slutter en smilende og meget lidt skrap projektleder.

Historien der ikke var en **historie**

Tekst **Henrik Højlund**, Kommunikation // Illustration **Jørn Moesgård as**

Sikke en underlig overskrift – gad vide om indholdet er lige så underligt? Jeg kan sagtens forstå, hvorfor det ikke umiddelbart giver mening for den travle læser at fortsætte med at læse en artikel med en – indrømmet - lidt tumpet overskrift, men hvis du stadig hænger på, så vil jeg gerne prøve at forklare, hvorfor overskriften faktisk i nogle tilfælde giver rigtig god mening.

HVEM VED HVAD?

Vi er alle sammen helt på det rene med, at vi her i EnergiMidt ved en frygtelig masse om strøm, teknik, fiber, infrastruktur – ja, du kan bare selv forsætte med at fylde på listen. Og det er jo fint nok. Vi gør hver dag brug af al den viden og erfaring, som vi gennem mange år har samlet sammen, så vi i fællesskab kan skabe fornemme resultater for et af landets bedste energiselskaber. Og det går egentlig også temmelig godt. Vi gør vores bedste for at hjælpe hinanden, ofte på tværs af afdelinger og faggrænser, men får vi nu det hele med? Får vi udnyttet alt det potentiale, der gemmer sig i organisationen helt optimalt?

DER ER HELT SIKKERT GANG I EN MASSE

Den helt overordnede diskussion om videndeling og bedre udnyttelse af hinandens kompetencer hører ikke hjemme i denne artikel, om end den helt sikkert fortjener at få høj prioritet. Mit udgangspunkt er i stedet, hvorvidt vi nu også får kommunikeret nok om, hvad vi hver især går og pusler med. Ligger der i virkeligheden en masse god omtale – internt og eksternt – gemt rundt omkring i afdelingerne? Det er jeg overbevist om, at der gør.

SVESKEN PÅ DISKEN

I kommunikationsafdelingen bliver vi ofte konfronteret med spørgsmål om, hvorfor vi ikke fortæller mere om hvad der sker i EnergiMidt; hvorfor fortæller vi ikke flere af de mange gode historier, som findes i organisationen? Det korte svar er, at vi hellere end gerne vil gøre meget mere for at få historierne frem i lyset, for det er garanteret ligesom med isbjerget, at det kun er cirka 10 % som rager op over overfladen, mens resten er gemt nedenunder.

SPØRGEJØRGEN KOMMER MÅSKE FORBI

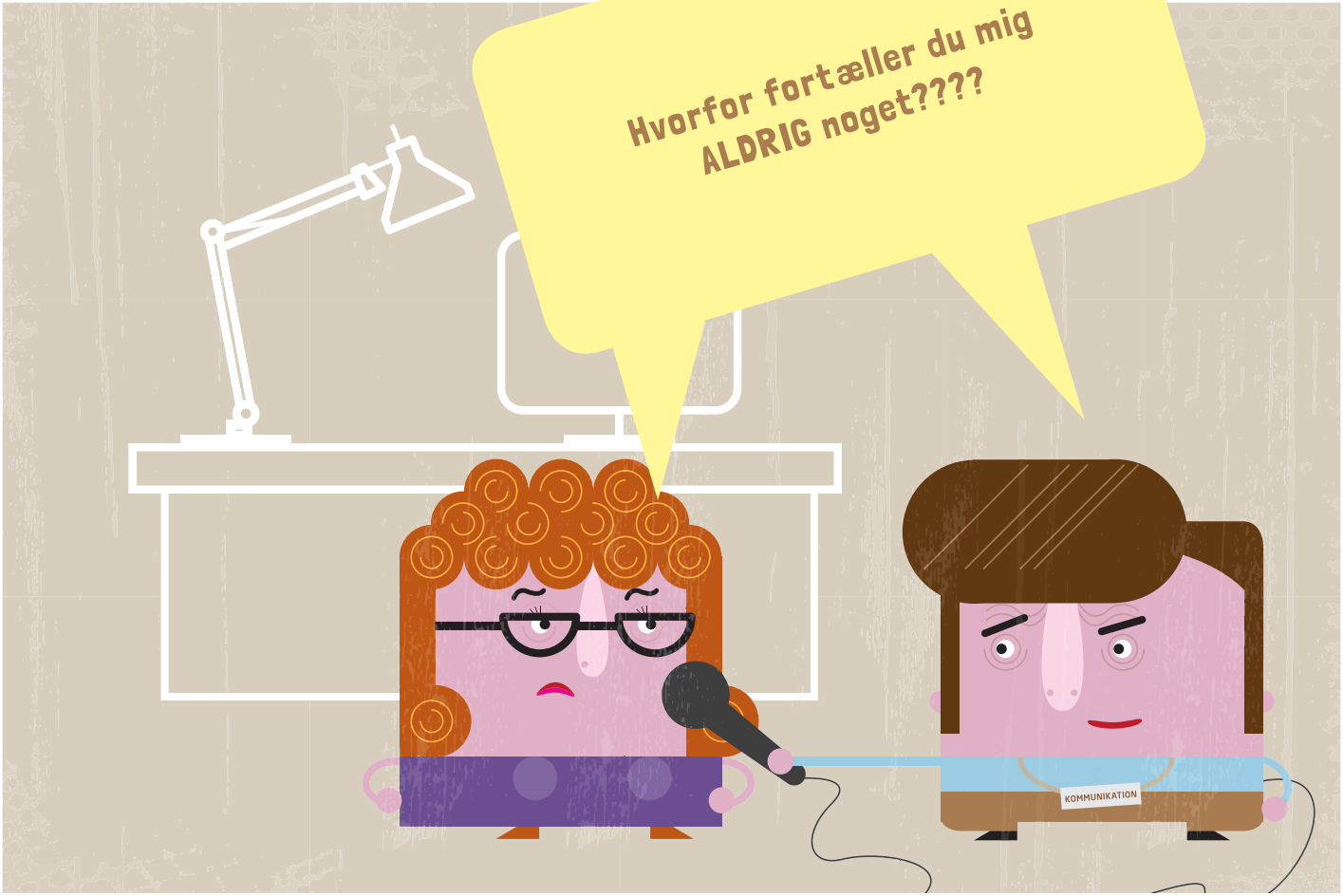
Derfor vil mange af jer i den kommende tid formentlig opleve, at der kommer en nævenyttig kommunikationsmedarbejder og stiller spørgsmål om, hvad der er gang i lige nu i netop jeres afdeling. Vi tror nemlig på, at mange andre også vil synes, at det I går og laver er spændende og interessant – i hvert fald for kollegerne, men måske også for folk uden for EnergiMidt.

DET VIRKER ALTSÅ

Vi prøvede "konceptet" af forleden i en af vores afdelinger. "Har I en liste over jeres nuværende og kommende projekter og aktiviteter," spurgte vi. "Det kan I da godt få," var svaret, og da listen tikkede ind i mailboksen, blev vi nærmest blæst bagover i begejstring over mængden af potentielle succeshistorier. Enkelte var lige til at gå til her og nu, andre skulle gemmes, dyrkes og vinkles rigtigt, mens nogle historier skulle bruge tid i udviklingsmiljøet for så måske at blive megastore og vigtige om 5-6 måneder. Vi har nu aftalt med afdelingen, at vi bliver holdt opdateret på status for de enkelte aktiviteter, så vi kan sætte ind med de rigtige kommunikationsindsatser på de rigtige tidspunkter.

KOM UD AF BUSKEN

Vi kan kun gøre en afgørende forskel, når vi ved, at historierne findes. Ellers risikerer vi, at historierne aldrig bliver til historier. Og det ville egentlig være en skam, når vi nu har en fælles interesse i, at de får lov til at udvikle sig til gavn og glæde for os alle sammen. Så tag endelig fat i en kommunikationsmedarbejder, når du har noget på hjerte. Måske endda før, hvis det er muligt...

Det er vigtigt at fylde livet op med positive ting

Tekst **Henrik Højlund**, Kommunikation // Foto **Rasmus Baaner**

Lars Buchreitz er leder af afdelingen for Teknisk Support, 1. line Drift i Kundecentret i EnergiMidt. Det er derfor ikke helt forkert at sige, at han har sin daglige gang i orkanens øje, og at han og hans folk nærmest er i nærkontakt med naturkræfterne. Både til hverdag og når det blæser, lyner og tordner så meget, at el-kablerne falder ned eller går i stykker. Eller når signalet forsvinder et eller andet sted på fibernettet.

NOGLE HÆSBLÆSENDE DAGE

Da stormen Bodil for nylig hærgede både lokalområdet og resten af landet, var der for alvor hektisk aktivitet og gang i den i Teknisk Support. Da forvarsler om det kommende blæsevejr blev kendt oprettedes et kriseberedskab, så alle var bekendt deres roller, når først træer og elmaster begyndte at vælte. Under stormen var stort set alt disponibelt personale til stede, og der blev først slappet af, da stormen havde sluppet sit tag i landet og der var dannet et overblik over følgeskaderne.

- I den periode var vi faktisk på arbejde hele tiden, og nattevagterne var meget pressede hele natten, fortæller Lars Buchreitz med masser af stolthed i stemmen, når han forklarer, hvordan hans hold i den grad tog fra og leverede en indsats langt ud over, hvad man som arbejdsgiver rimeligvis kan forlange.

SYNLIGHED ER VIGTIGT

Hvad er det så, der gør, at medarbejderne i Teknisk Support rykker tæt sammen og går den ekstra meter for holdet, når det virkelig kræves? En del af forklaringen sidder på chefens brede skuldre. Lars Buchreitz har nemlig som erklæret mål – ifølge ham selv er det nærmest et mantra – at det skal være sjovt at gå på arbejde. Og det gælder for alle 29 ansatte, hvoraf 6 er studentermedhjælpere og 5 er nattevagter i afdelingen. Samtidig prøver han at gå foran med et godt eksempel, og selv om det giver nogle lange dage at være en synlig leder for medarbejderne i en døgnbemandet afdeling, så er glæden ved at være i en gruppe kolleger, som trives og har det godt sammen, kæmpestor.

- Mine medarbejdere er – bortset fra en enkelt kvinde - typisk mænd omkring de 30 år. Vi laver mange aktiviteter sammen på kryds og tværs, og der hersker en hård men absolut kærlig tone i afdelingen. Vi har et meget lavt sygefravær, og så er det ikke bare mig, der synes det skal være sjovt at gå på arbejde – det er vi alle sammen enige om. Jeg tror også, at det er vigtigt, at jeg som leder ikke spiller en rolle, når jeg er på arbejde, men at jeg altid er mig selv. Jeg er jo bare en del af et hold, og min succes som leder afhænger 100 % af, at mine medarbejdere lykkes. Det er jeg meget opmærksom på, pointerer Lars Buchreitz.

HÅNDBOLD BETYDER EN HEL MASSE

Lars' lederstil og mange af de ledelsesværktøjer han bruger, er direkte overført fra hans store engagement inden for håndboldsporten. Han har selv spillet og trænet på højt niveau i det daværende Voel KFUM, og er i dag formand for Silkeborg/Voel KFUM, som i parentes bemærket med 600 medlemmer er en af Jyllands største håndboldklubber målt på medlemsantal. Så det er vel nærliggende at antage, at det er arbejdet med elitesportsudøvere, der er drivkraften for Lars Buchreitz, når han har håndboldformandskasketten på?

- Overhovedet ikke, udtaler han med overbevisning i stemmen. Jeg elsker håndbold og jeg er glad, når jeg færdes i hallen. Imidlertid er det udviklingsarbejdet jeg brænder mest for, den røde tråd i ungdomsarbejdet, det lange seje træk med de mange små sejre undervejs. I Voel har vi fået opbygget en fantastisk kultur – en positiv selvforståelse - som samler på succesoplevelser på mange niveauer. Derfor er det helt vildt energigivende at være formand for en forening hvor jeg er omgivet af glade mennesker med masser af dynamik. Der er helt klart meget mere fremdrift og glæde end beklagelser og brok, og så bliver arbejdet altså en del lettere.

STRESS - NEJ TAK

Både på arbejde i EnergiMidt og i "fritidsjobbet" i Voel omgiver Lars sig med personer, som han er tryg ved. Han er god til at uddelegere og ved, at han er god til at sørge for, at tingene kører. Derfor fylder stress ikke meget i Lars' tilværelse. Naturligvis kan krisesituationer få pulsen op i nærheden af det røde felt, men erfaring fra lignende situationer har gentagne gange dokumenteret, at når tingene er i de bedst mulige hænder hos højt kvalificerede og velforberedte specialister, så skal det nok gå. Og det stoler han på.

DET MÅ GERNE KILDE LIDT I MAVEN

Mæt af dage bliver han formodentlig aldrig, og der går nok også nogle år, før han lærer sig tilbage og stopper med at udfordre sig selv. Senest har han taget en mini-MBA lederuddannelse i Århus (gad vide hvordan han fandt tiden til det?), han har løbet et maratonløb for lige at kunne sætte hak ud for den udfordring, han har vinterbadet om morgenen i den forgangne vinter og så planlægger han at springe ud med faldskærm – fordi han lige mangler at opleve den følelse.

- Man kan godt sige, at jeg samler på alternative oplevelser og at jeg gerne vil have lidt ekstra kant på tilværelsen. Jeg er nysgerrig af natur og kan godt lide de skæve og anderledes måder at gøre tingene på.

Når dette nummer af Energikilden udkommer, er Lars Buchreitz taget på ferie. Og efter en vinter og et forår med 3 voldsomme storme, forhøjet beredskab indtil flere gange og masser af hektisk aktivitet i Teknisk Support, er det selvfølgelig velfortjent med et par uger i en strandstol på Gran Canaria. Eller... det er bare ikke sådan, han slapper af. Han tager lige en tur til Pakistan for at besøge en kammerat.

Det kan vel ikke være anderledes...

Installationsforretningen og de lavthængende frugter

Tekst **Henrik Højlund**, Kommunikation // Foto **EnergiMidt**

Den lokale elektriker eller budgiver på større elinstallationsentrepriser hos endnu større bygherrer? Den interne installationsenhed eller en (potentielt) landsdækkende elinstallationsforretning? Faktisk kunne alle disse udsagn være betegnelsen for vores lidt g(l)emte installationsforretning. Når vi nu åbenbart er i stand til at skifte mellem alle disse afdelingsmæssige kasketter, så har vi vel alle muligheder i hele verden for at få ordrebogen til at bugne?

Det har vi snakket med overmontør Peter Pørtner Voldby fra Elinstallationsforretningen om. Det blev også til en snak om, hvordan vores gode navn og rygte bidrager til, at vores ydelser nærmest sælger sig selv. Og om, at det også er en stor kvalitet at mestre evnen at sige fra. Det lyder enkelt, men der ligger naturligvis mange års hårdt arbejde bag.

STØRRE FOKUS PÅ FORRETNINGS-MULIGHEDERNE

Peter Pørtner har igennem længere tid gået og spekuleret på, hvordan vi i endnu højere grad kan få udnyttet hele det kæmpe potentiale, som ligger i elinstallationsforretningen. Samtidig har han selvfølgelig masser af forståelse for, at både ressourcer og fokus på de overordnede strategier spiller ind, når hele den forretningsmæssige sammensætning af EnergiMidt skal spille sammen. Vores nye organisationsstruktur, som giver mulighed for at fokusere endnu mere intensivt på salg og forretningsmuligheder, bliver helt sikkert til stor hjælp for hans del af forretningen, fortæller han:

- Vores tilgang til langt de fleste større opgaver og projekter er at indgå i partnerskaber. Vi har efterhånden et velfungerende og tætmasket netværk hos både entreprenører og kommunale instanser. Vi leverer til tiden i høj kvalitet og uden fejl. Det er vi kendt for i branchen. Det skal vi dyrke langt mere end vi gør i dag. Vi skal naturligvis stadig udføre de mange elinstallationsopgaver, hvor vi er kundernes lokale elektriker, men samtidig skal vi også holde os mindre tilbage med at spise løs af de mange halvstore frugter, som falder ned i vores turban, udelukkende fordi vi er kendt for vores EnergiMidt-kvalitet.

INGEN GEOGRAFISKE BEGRÆNSNINGER

Peter Pørtner har netop været i Valby og overlevere et projekt til vores Sjællandsafdeling. Det er et projekt hvor den tidligere Valby Maskinfabrik skal bygges om til et moderne boligområde. Elinstallationsforretningen i EnergiMidt står for el-entreprisen, en opgave til 2,6 millioner kroner som udføres for entreprenørvirksomheden JFP.

-Vi har tidligere samarbejdet med JFP om et antal projekter i Midtjylland hvor vi har været underentreprenører på elinstallationsdelen, og der har altid været stor tilfredshed med resultaterne fra begge sider af bordet. Da JFP så skulle udføre en stor opgave i København, hvilket var forholdsvis nyt for dem, spurgte de, om vi ville deltage. Det var vigtigt for dem, at de fik en kendt, stabil samarbejdspartner med i projektet, og for dem gav det derfor god mening at spørge os, så de var sikre på, at den del af projektet var i trygge hænder, siger han.

DET ER VIGTIGT, AT VI OGSÅ TØR SIGE NEJ TAK

I kølvandet på de succesrige samarbejder, som for eksempel med JFP får vi ofte tilbud om deltagelse i andre, større og måske endda ganske prestigefulde projekter. For nylig blev vi tilbudt installationsentreprisen i et større københavnsk boligbyggeri, men valgte at sige nej tak. En naturlig konsekvens af godt, jysk købmandsskab og forretningsmæssig snusfornuft.

- Vi siger typisk ja til at være med i de projekter vi får tilbudt, men under forudsætning af, at det er noget, vi kan tjene penge på, og der kan selvfølgelig være tilfælde, hvor prestigen og det fremtidige samarbejdspotentiale er så stort, at det kan være svært at sige nej. Imidlertid læner vi os meget op ad Projektmodel for Kundeprojekter, når vi skal vurdere de forretningsmæssige muligheder og vi får faktisk også en del respekt fra samarbejdspartnerne, når vi "tør" sige nej. Det er en balancegang vi skal kunne mestre, for vi vil selvfølgelig gerne være med, når de gode tilbud skal fordeles næste gang, pointerer Peter Pørtner.

BRANDSTATION, P-HUS M.M.

I øjeblikket er kollegerne fra elinstallationsforretningen i samarbejde med Silkeborg Kommune ved at flytte Silkeborg Brandstation til nye omgivelser med alt hvad det indebærer af installationsopgaver, og installationerne i et nyt P-hus i Silkeborg er også udført af EnergiMidt. Derudover har vi lige afsluttet en stor opgave på TH langs skolen, hvor vi efter at have udført opgaven er blevet fast "huselektriker" på skolen. Fremadrettet kommer flere opgaver sammen med JFP, CASA og andre bygherrer, som har fundet ud af, at EnergiMidt leverer installationsløsninger i høj kvalitet og altid til tiden.

- Vi har fået opbygget et fantastisk godt ry i branchen, men vi er også godt klar over, at det forpligter, slutter Peter Pørtner Voldby.

Beredt på stort set hvad som helst

"Vær beredt" lyder parolen fra Det Danske Spejderkorps, og det er også tæt på at være en anvendelig beskrivelse af EnergiMidts beredskabsorganisation.

Tekst **Henrik Højlund**, Kommunikation // Foto **EnergiMidt**

Her handler det i udtalt grad om at prøve at være på forkant med både tænkelige og utænkelige scenarier, og om at trække på de mange erfaringer vi tidligere har lagt i både IT-systemer og i baghovedet. For det er ganske vist, at når eksempelvis en storm som Bodil rammer, så opstår der situationer, som det er vanskeligt at forberede sig på. Vi prøver nu alligevel.

TVUNGET I NEJ-HATTEN

Der er ingen tvivl om, at letskyet, vindstille og 20-25 grader året rundt ville lette arbejdet i vores beredskabsorganisation betragteligt. Desværre ved vi godt, at det nok ikke er helt realistisk. Derfor lægger vi en frygtelig masse arbejdstimer i at forberede os på worst case; altså på den situation, hvor en eller anden udefrakommende påvirkning – vejr, terror, nedbrud eller lignende – sætter den almindelige dagligdag ud af funktion.

BEREDSKABSPLANERNE ER UMIDDELBART TILGÆNGELIGE

Formålet med organiseringen af et fælles beredskab er at styrke vores evne til at forebygge hændelser hvor det er muligt og håndtere dem når det er nødvendigt, således at vores kunder oplever mindst mulige gener. På Infonet ligger derfor detaljerede beskrivelser af, hvordan vi skal forholde os, når der opstår en situation, som nødvendiggør, at vi forhøjer beredskabet.

Vi har planer for områderne El, Fiberbredbånd/Tele og IT. Alle beredskabsplaner indeholder instrukser til beredskabsorganisationen, som består af udvalgte personer i de enkelte afdelinger og funktioner. Opdateringen af beredskabsplanerne foregår løbende både på de regelmæssige beredskabsmøder og som en naturlig efterbehandling af håndterede hændelser.

I GODE HÆNDER

Den koordinerende kraft i arbejdet med at holde EnergiMidts beredskab skarpt og på stikkerne er Morten Eriksen, specialist i Drift & Teknik. For Morten er den omhyggelige forberedelse og grundigheden i beredskabsarbejdet alfa og omega, når han på EnergiMidts vegne skal have ro i maven. Og ro i maven det har han, siger han:

- Vi har efterhånden arbejdet intensivt med beredskabsplanerne i mange år. Det betyder også, at vi har fået terpet kommandovejene, gentaget instrukserne og finjusteret organisationen, så vi alle kender vores roller, når vi vurderer, at det er nødvendigt at forhøje beredskabet. Sidste år var stormene Bodil og Allan eksempler på, at vi aktiverede beredskabet. Bodil var voldsom mens Allan var mere fredelig, men ham var vi også klart bedre forberedt på.

LOVPLIGTIG OG MEGET VELKOMMEN

Hvert andet år er vi lovmæssigt forpligtede til at gennemføre en stor beredskabsøvelse. Sammen med et antal andre jyske elselskaber og med Energinet på sidelinjen simuleres hændelser af forskellig karakter, som så sætter beredskabet på prøve. Selv om vi er tvungne deltagere, så er det ifølge Morten Eriksen bestemt ikke en sur pligt at deltage.

- Den koordinerede beredskabsøvelse giver os en gylden mulighed for at få trykprøvet og efterfølgende skærpet vores beredskabsorganisation. Det er den mest optimale chance vi får for at se, hvad der virker og hvor vi skal stramme op. Vi kan naturligvis ikke helt sammenligne øvelsen med en rigtig krisesituation, men de meldinger, som vi på dagen får i vores systemer, svarer til den ægte vare, fortæller han.

POWER GRID ALERT EXCERCISE 2014

Årets øvelse med ovenstående ganske imponerende betegnelse er i 2014 planlagt til at finde sted den 19. november. Da det er en såkaldt papirøvelse – altså med simulerede hændelser - vil huset kun i begrænset omfang være påvirket af afviklingen. Imidlertid er der jo ingen der kan vide, om vi allerede inden øvelsen får brug for at se, om beredskabet fungerer.

- Vi krydser fingrene for, at det ikke bliver nødvendigt, men skulle det ske, så kan jeg garantere, at vi klar, fastslår Morten Eriksen med masser af overbevisning i stemmen. Og så ville det ikke være en rigtig artikel med beredskabs- og sikkerhedstovholder Morten Eriksen uden en servicemeddelelse – en venlig reminder – til os alle sammen:

- Husk nu, at hvis bygningsalarmen lyder, så skal alle forlade bygningen. Følg de grønne skilte, som viser nærmeste flugtvej.

Bagefter spørger Morten, om jeg tror, at kollegerne godt ved, at de skal gå ud på græsset foran hovedbygningen i en eventuel krisesituation, eller om de måske i højere grad vil være bekymrede for, om deres biler kan komme til at tage skade. Jeg bliver ham svar skyldig, men giver under alle omstændigheder informationen videre.

Der er **kommunikation** i alting

Der er ingen løftede pegefingre i denne artikel. Heller ikke nogen strittende langfingre (hvis håndens 3. finger hedder sådan). Artiklen skal mere ses som et forsøg på ikke at se gennem fingre med det faktum, at der er kommunikation i alt det vi gør.

Tekst **Henrik Højlund**, Kommunikation // Illustration **Jørn Moesgård as**

Vi kommunikerer gennem opførsel, attitude, påklædning og gennem den måde, vi smiler venligt og imødekommende på! Når kunden for eksempel træder ind ad døren hos EnergiMidt, så er det pigerne i receptionen, som leverer det allerførste indtryk – og det er vigtigt. Heldigvis smiler de meget.

FLERE END 700 AMBASSADØRER

I sportsklubben, i grundejerforeningen, ved vejfesten og alle andre steder hvor vi færdes, er vi med til at skabe et billede af, hvad EnergiMidt er for en størrelse. Og det er måske fornuftigt at have i baghovedet, når nu vores daglige arbejde er så stor en del af vores identitet, og når grænselandet mellem job og fritid som følge af den øgede elektroniske tilgængelighed bliver stadig mere gråzone-agtigt. For selv om vi naturligvis har en pause fra de daglige arbejdsopgaver når vi holder fri, så er det ganske enkelt ikke muligt at slippe for at være ambassadører for EnergiMidt, når vi ikke er på arbejde.

DET FANTASTISKE OG FARLIGE INTERNET

Heller ikke på de sociale medier. Specielt ikke på de sociale medier. Internettet er som bekendt et herligt sted, hvor vi alle kan færdes helt uden kørekort, lånerkort eller andre forudsætninger. Og det gør vi så. Mange timer hver eneste dag for de flestes vedkommende – og med mere eller mindre elegance. Få steder tilbydes så store og umiddelbare muligheder for både at brillere og komme galt af sted. På Internettet er der kontant afregning med ufiltrerede meningsudvekslinger, og desværre føler mange sig væsentlig mindre forpligtet til at optræde ordentligt og værdigt end ude i virkeligheden. Ekstrabladets Nationen er et skræmmende, om end til tider ganske underholdende, eksempel.

DEN RENE STI

Vi må nødtvungent erkende, at vi ikke har kapacitet til at ændre på folks adfærd på internettet, men vi kan forholde os til den. Adfærden. Det er vores pligt, når vi kaster vores virksomhed – vores arbejdsplads – for løverne ved at være på Facebook, LinkedIn og Twitter. For vi skal selvfølgelig være synlige og tilgængelige alle de steder, hvor vores kunder færdes, men helst ikke som "Ugens brandert" eller i forbindelse med ekstremistiske udtalelser. Det må andre tage sig af. "Tænk før du taster" er vel verdens bedste råd i den forbindelse.

MEN VI VENTER PÅ EN FORTRYDELSESKNAP

For det er jo efterhånden en velbegrundet sandhed, at internettet aldrig glemmer. Så hvis noget én gang er lagt på nettet, så vil det eksistere på nettet for tid og evighed. Det er formodentlig rigtigt – der er i al fald mange, som har erfaret, at da de lige var en tand for hurtige på "del" knappen eller med den hurtige, umiddelbare kommentar, så var skaden sket. Prøv bare at tænke på, hvor ofte vi efterhånden læser, at en eller anden har skrevet noget kontroversielt på Facebook eller Twitter, hvorefter vedkommende har fortrudt og slettet indlægget. Men efter at overskriften i Ekstrabladet var blevet skrevet...

Hvad er det egentlig der får en helt normal og tilsyneladende velfungerende ung kvinde til at køre flere hundrede kilometer op og ned ad høje bjerge i 7 dage i træk – på cykel? Jeanette Warming gjorde det i starten af august sammen med 33 kolleger fra EnergiMidt, og hun påstår gud hjælpe mig, at det var en fantastisk oplevelse. Det må vi vist høre lidt mere om...

Jeg var nødt til at sige ja til udfordringen!

Tekst **Henrik Højlund**, Kommunikation // Foto **Privatfoto**

I SLIPSTRØMMEN FRA CONTADOR

Coast2Coast er en cykeltur fra Middelhavet til Atlanterhavet. For at det ikke skal være alt for let, så er der lagt et par bakker ind undervejs. Vi kan også droppe den jyske underdrivelsesretorik og præsentere årets EnergiMidtske cykeludfordring som det, den var. 800 kilometer fordelt på 7 dages tonstung trampen i pedalerne i Pyrenæerne med flere tusinde daglige højdemeter og med passage af adskillige af de bjergtoppe, som de professionelle cykelhold med møje og besvær betvinger i dit fjernsyn i Tour de France.

HELT UD TIL KANTEN

Tag nu for eksempel det legendariske Col de Tourmalet. En 17 kilometer lang stigning med en gennemsnitlig stigningsprocent på 8. Lyder det hårdt? Så prøv at tilsætte en temperatur på mere end 30 graders varme. Det var blandt andet sådanne strabadser Jeanette og de andre på cykelholdet udsatte sig selv for sidst på sommeren. På spørgsmålet om, hvad der fik en cykelnovice som hende til at bide skeer med de frygtindgydende sydfranske bjergtinder, er hun er helt klar i mælet:

- Udfordringen, sportsligt og personligt. Jeg er et udpræget konkurrencemenneske, så da en kollega, som heller ikke havde kørt på racercykel før, kom og spurgte mig, så skulle jeg ikke bruge mange minutter på overvejelse. Flere spurgte mig, om jeg var helt klar over, hvad jeg havde kastet mig ud i, men selv var jeg aldrig i tvivl om, at jeg nok skulle nå i mål og få besejret bjergene.

ALL-IN PÅ OPTIMALE FORBEREDELSER

Første skridt i Jeanettes forberedelse var at købe en racercykel. Næste skridt var at komme i gang med træningen, og der var da nogle kameler der skulle sluges, når der også skulle være tid til at passe en familie med små børn. Med opbakning hjemmefra valgte Jeanette at tilpasse sin dagligdag og sin livsførelse efter den energiudladning, som hun vidste turen til bjergene ville blive.

- Vi startede fællestræningen i marts i slud og sjap, og lige der var der meget langt til Pyrenæerne. Jeg blev dog hurtigt hooked på det fantastiske fællesskab vi udviklede ude på landevejene, og efterhånden som formen blev bedre, og jeg lærte hvordan man kører i en gruppe, så nød jeg virkelig at træne, og det var fedt at følge den udvikling, jeg kom igennem, efterhånden som der kom flere og flere kilometer i benene, fortæller Jeanette.

NU KUNNE BJERGENE BARE KOMME AN

4.500 kilometer efter første fællestræning var Jeanette og resten af Team EnergiMidt parat til at prøve kræfter med de rigtige bjerge. Holdet var delt op i tre grupper efter niveau. Mødet med de mange højdemeter var en stor oplevelse for Jeanette.

- Jeg synes, det gik forbavsende godt. Jeg vidste på forhånd, at jeg ville have en udfordring med min astma, men det gik egentlig ok. Mine mange træningskilometer gav mig overskud til at nyde den fantastiske natur, så det ikke bare var en lang sej kamp for at komme op til hvert enkelt bjergpas. Det var også helt enestående at opleve det fællesskab, som opstod på holdet. Vi kæmpede hver især vores egen kamp mod bjergene, men samtidig var det også et fælles projekt, hvor et klap på skulderen til en kammerat på en stejl bjergvej eller en high-five på toppen også var med til at gøre turen til en uforglemmelig oplevelse.

ET FANTASTISK FÆLLESSKAB

En "almindelig" dag på cykelholdet startede tidligt med morgenmad ved 7-tiden, hvorefter al bagage blev pakket og gjort klar til at blive fragtet til næste overnatningssted. Omkring klokken 9 var der så afgang på cyklerne, og når de første par bjerge var passeret mødtes man til frokost. Derefter endnu et bjerg og/eller en masse kilometer hen til dagens mål.

- Når vi så nåede i mål var der god tid til at drikke en øl sammen og hygge med forskellige aktiviteter. Og så skulle vi selvfølgelig spise en masse for at få fyldt depoterne op. Det var enormt givende bare at være sammen som holdkammerater og dele vores oplevelser uden at tage hensyn til afdelinger og fagområder. Jeg har lært mange af de andre meget bedre at kende i løbet af de 7 dage i Pyrenæerne, og når man har nogle fælles oplevelser, så bliver det altså også lettere at løse opgaver sammen i fremtiden, pointerer hun.

FRISK PÅ FLERE UDFORDRINGER

Coast2Coast turen blev gennemført stort set uden problemer. Ganske få punkteringer og kun et enkelt ganske udramatisk styrt. Eneste generelle problem for deltagerne var tiltagende hudløshed i de nedre regioner efter mange timer i sadlen i høje temperaturer. Det er dog ikke noget, der afskrækker hverken Jeanette eller de andre deltagere fra at kaste sig ud i et nyt vanvittigt og/eller bjergtagende cykelprojekt.

- Da vi kom i mål efter sidste etape var vi alle sammen klar til umiddelbart at kaste os ud i et nyt projekt. Jeg er i hvert fald blevet hooked på cyklingen, og deltog forleden i kvindeløbet "Tour de femme" i Århus. Jeg havde jo lige vænnet mig til at konkurrere med drengene, som har lidt flere muskler end mig, så jeg skulle altså se, hvordan jeg ville klare mig i konkurrence med andre kvinder. Det gik egentlig meget godt, slutter Jeanette.

Hun ser faktisk også ud som om, hun er mere end almindelig godt tilfreds med sin placering som nummer 22 blandt de 1730 deltagere. Energikildens redaktion er overbevist om, at de 21, som var foran Jeanette, havde brugt doping og/eller havde hjælpemotorer på cyklerne.

